

[Udenrigsministeren.]

de udtalelser, det ærede medlem fremsatte mod krigen eller mod, at vi skulle oplæres til at kaste bomber, ligger lidt ved siden af Det europæiske Råds statut, allerede fordi militære spørgsmål jo udtrykkeligt er udelukket fra behandling i forsamlingen eller i ministerudvalget.

Frode Jakobsen: Det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft savnede liv og vigtige kendsgerninger i fremstillingen fra de andre ordføreres side. Jeg skal indrømme, at hendes egen fremstilling gav et mere broget billede af Europabevægelsen, end jeg som gammel deltager har forestillet mig muligt. Man fik indtryk af, at det var en halvfascistisk sammensværgelse imod socialismen, som man uforvarende var kommet til at deltage i. Men med hensyn til kendsgerninger mener jeg dog, det var så som så. Det ærede medlem brugte som bevis et citat fra Churchills tale i Bruxelles; Churchill skulle have sagt, at formålet var at befri landene i Østeuropa, og det ærede medlem ville antyde, at formålet altså skulle være en befrielseskrig mod Østeuropa. Jeg vil dertil sige for det første, at Churchills ord ikke kan være ment sådan; ingen har klarere end Churchill slået fast, at formålet med demokratiernes sammenhold i Vesteuropa er at undgå krig; det er det, han har brugt som hovedargument for Atlantunionen, det er det, han har brugt som hovedargument for Europas forening. Det beviser, at det ærede medlems fortolkning, således som også den højtærede udenrigsminister bemærkede, må være forkert. Man kan sige meget for og imod Winston Churchill, men hvis det ærede medlem vil gøre ham til et vrøvlehovede, så tror jeg dog, at det ærede medlems autoritet ikke slår til.

Altså, for det første har det ikke været meningen med Churchills ord, og for det andet er det også rigtigt, som den højtærede udenrigsminister fastslår, at Churchill ikke spillede en så dominerende rolle, som det ærede medlem ønskede at give det udseende af, og det gælder både Europabevægelsen og naturligvis i endnu højere grad Europarådet i Strasbourg. Churchills position indenfor Europabevægelsen er den, at han er en af de fire ærespræsidenter; blandt de tre andre er sådanne folk som de to vel mest kendte socialistiske førere i Europa Spaak og Léon Blum. Det er også værd at bemærke, at præsidenten for Det europæiske Råd, som dog er den øverste instans indenfor Europabevægelsen, er en mand som den kendte fagforeningsleder Jouhaux. Man kan også

bemærke, at de fleste af de 10 lande, der tilslutter sig Europarådet, har enten en rent socialdemokratisk regering eller en koalitionsregering med socialdemokrater. Derfor synes jeg, det er temmelig fantastisk at tale om kapitalismens opmarch imod socialismen.

Endelig fremstiller det ærede medlem det, som om det var Europabevægelsens plan hurtigst muligt at bringe Spanien ind. Dertil skal jeg nøjes med at slå fast, at Europabevægelsens eksekutive komité for bare 10 dage siden har vedtaget en resolution, der slår fast, at diktatorlande som Spanien — og Spanien er det eneste land, der særlig er fremhævet — efter Europabevægelsens mening absolut ikke bør finde en plads i Europarådet. Jeg ved ikke, hvad Europabevægelsen så kan gøre mere. Jeg tror derfor, jeg har ret i, at kendsgerninger er ikke det, der tyngede det ærede medlems indlæg, men det var måske derfor, det virkede med så meget mere liv.

Inger Merete Nordentoft: Det er meget godt, at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen siger, at kendsgerninger ikke tyngede mit indlæg, men det er ikke desto mindre en kendsgerning, at en dansk udsendt journalist har givet den fremstilling, og at det ærede medlem hr. Frode Jakobsen ikke var med til det møde, hvor denne udtalelse blev fremsat. Det skete på mødet i Bruxelles. Der står udtrykkelig, at Frode Jakobsen, som var tredie delegerede, ikke havde kunnet komme, fordi han skulle deltage i socialdemokraternes hovedbestyrelsesmøde. Og så står der:

„Churchill trådte ind fulgt af Spaak og hilstes, medens alle rejste sig, med stærke klapsalver.“

Det er rigtigt, at han er en af de fire ærespræsidenter, men han betragtedes, på det tidspunkt i hvert fald, som hovedpræsidenten. Hans tale var omdelt i manuskript, og jeg citerede derefter, så jeg kan ikke indse, at man kan tilsløre kendsgerningerne ved simpelthen at sige, at det har ikke været ment sådan. Udenfor manuskriptet tilføjede han: „Vort endelige mål er at befri dem.“

Jeg har fremdraget disse ting, fordi det forekommer mig vigtigt, at man ser i øjnene, hvad det er, der sker. Jeg ved lige så godt som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, at Churchill ikke med de ord er draget i korstog straks, men jeg ved også, at hele denne Europabevægelse er fremkommet efter Churchills rejse i USA. Jeg ved, at de vesteuropæiske socialdemokrater klynger sig